զորս ոսկի գեղովք, որ մի քան զմին գեղեցիկք էին· եւ ամէն օտայ ազգ մի զօյֆա կայր: Եւ մին օտան կայր սեւ մէռմէրէ սեղան մի, զարնիչանի քաշած· եւ մէջն ոսկի եւ արծաթ լցած եւ պատվական ակամբք ընդելուզած՝ նման սեղանոյն Պաղոմէոս Թագաւորին, զոր առաքեաց յԵրուսաղէմ Հրէից· եւ յայլս տեսաք լաճվարդի քար եւ ի վերայ սուրաթնի: Իսկ այլ տեղ պատկեր մի զարմանալի տեսաք· զի երբ դէմն կանգնիս՝ Քրիստոս կ'երեւի· եւ երբ յաջ կողմն՝ Աստուածածինն Միածնովն· եւ ձախմէ՝ Քրիստոս ի սիւնն կապած: Եւ աւելի քան զԴՃ օտա կայր, ամէնն զարդարած եւ միջվլին դօհվանի· եւ քաղաքն առջեւն որպէս խնծոր կ'երեւէր: Եւ ի դրախտըն մտեալ տեսաք բազմազգի կերպս եւ պատկերս եւ շինուածս քարէ, որ ամէնէն ջուր բխէր: Այլ եւ կային ազբիւրք բարէհամք եւ չատրվանք զարմանաչէնք, որ վազէին ջուրքն երկու, երեք մարդապօյ բարձր: Եւ կայր ազգ մի մորենի անթառամ, զոր յամառն եւ ձմեռն կանաչ եւ գեղեցիկ, որ իբրեւ զխմէլ կամ սառնամածուխ պատառին սազարթքն եւ ծածկեն զպատերն, որպէս կանանչ աթլասով: Եւ յառաջ գնացեալ տեսաք ազբեր մի մեծ եւ զմպէթաչէն, որ նստեալ էին ի մէջն բոլոր զազրալի եւ զազանակերպ զարշ մարդիք, որ փող հնչէին· եւ փոխանակ ձայնից ջուր ելանէր· եւ շինած էր ի վերայ մայ-

24 լցաք: